

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Látogatás a szemétkirálynál*

Forrás:

Fővárosi Hírlap

Bp.
(Hely)

1916 XI/15
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Cséry

Idő

"1916"

Személy

Látogatás a szemétkirálynál

Hat milliós per a város ellen

Tavasztjátzó, napsütéses délelőttökön, a dunaparton, vagy a Kossuth Lajos-utca ruhakincsektől ékes korzóján mindig feltűnik a sétálók között egy hatalmas termetű, erőstekintetű öreg ur, két viruló szépségű, arisztokratikusan finom megjelenésű nő társaságában. Mindenki ismeri őket, suttogás száll körülöttük: az öreg Cséry, a szemétmilliomos, két leányával . . . S kósza legendák kék tömjénfüstje lengi körül az öreg Cséry őszbecsavarodó, imponáló alakját, hatalmas palotákban s a külváros kunyhóiban egyaránt élnek e kis regék a szegény fiúról, ki egy nap felfedezi, mily nagy kincset képvisel a városban felgyülemelő sok háztartási szemét, megirigyli Andrásy-ut (akkor még Sugár-ut) üres telkein, az összehordott szemét között böngésző puttonyos szegény emberektől a sok csontot, ócska rongyot (no meg a legendák szerint garmadával a szemét közé keveredő ékszereket, aranytárgyakat) — egyik napról a másikra kicséréli a régi szemétszekereket vasfalú, tetejes szürke koscsikkal, megcsinálja a modern szemétfeldolgozó telepet s kincset, milliókat varázsol a szemétből . . .

— Halló, itt 63—93. És ott?

— Itt a „Fővárosi Hírlap“ munkatársa. Otthon van a vezérigazgató ur?

— Az igazgató ur éppen most kelt fel, ha úgy tetszik, most fogadhatja . . .

Délután egy óra, de borus, barátságatlan idő. Néhány perc múlva becsengetünk a Váci-utca 37. számú ház harmadik emeletén. A háromemeletes palota minden emeletét csak egy-egy lakó lakja.

Szönyegtelen, kopár dohányzó szoba, — zongorával. Csak a karosszékek öblösek, mélyek, szinte a tulásig kényelmesek. Az egyikben ül elnyulva a legendás házigazda, megviselt házikabátban, mellyentelenül, rendezetlen szakállal.

Megkérjük, hogy beszéljen valamit a régi szemételepről, emlékeiről, hallott-e valamit a fővárosi új, hatalmas, a szemételeppel kapcsolatos terveiről, mit gondol felőlük, igaz-e, hogy pereskedik a várossal, stb. . . .

Nehéz, ziháló lélekzettel csak lassan kezd beszélni az öreg ur. Látszik, hogy vigyáz minden szavára s rossz napja is van ma, asztma gyöttri.

— A szemételep átadásába én már nem folytam bele, erről nem sokat tudok mondani. Tény és való, hogy a székesfőváros olyan dolgok, esz-közök, tárgyak csináltatását követelte tőlem, amelyekre nem voltam kötelezve. Folyik is most — már idestova két esztendeje — egy *kártérítési perem a város ellen. A per összege kerek hat millió s nemsokára várunk ítéletet benne.*

Érdekes peréről nem akart többet mondani a népszerű milliomos.

— Maguk a főváros pártján vannak, — mondotta — ugysem irnák meg az én igazamat.

Kis esend után kérdezés nélkül, magától, kezd beszélni ismét. Az élénk szemek elborulnak s a szavak szakadozottan, egyenként, mintha nagy mélységből törnének elő, nehezen szakadnak fel a ziháló tüdőből.

— *Magam is író vagyok*, 22 év óta foglalkozom közgazdasági s egyéb irodalommal, bár sohasem ambicionáltam, hogy megismerjenek e téren. Mindig nyitott szemmel jártam s figyelek a dolgokat s mondhatom, sok elszomorító dolgot kellett meglátnom a városi vezetésben. Ismertem és összeköttetésben állottam a bécsi, berlini, sőt a nagy nyugati metropolisok városi adminisztrátorával is, elég alkalmam volt összehasonlításokat tenni. Valami jó véleményem sohasem volt a székesfőváros vezetőségéről, de

Budapest főváros házinyomdája 1919.

akkora hanyagságra és felületességre, ilyen rész önzéspolitikára álmomban sem mertem volna gondolni . . . Istenem, hát nem tűnt itt fel senkinek, hogy miért ilyen drágák itt az élelmezési és az elsőrendű szükségleti cikkek, — természetesen a békeidőkről beszélék — egy agrárállamban, hol semmi közvetlen ok nincs a drágaságra. S amit a számítás még ki nem kezdett, ott az erélynélküli vezetés rontott le minden jóakaratu igyekvést. Kammermayer idejében aránylag még jobbák voltak a viszonyok, bár akkor sem álltak ki egy nyugati várossal való összehasonlítást távolról sem a székesfőváros ügyei. Ami azonban azóta történt, az mintája lehetne a rossz, erélytelenül kapkodó vezetésnek.

— Azonban még nem érkezett el az ideje, hogy ezekről beszéljünk . . . Háboru van s ezek a dolgok eltörpülnek most, másodrangu fontosságúak csak, mikor minden szem a frontokat figyeli. (Hej, de kihasználják ezt a helyzetet is odafönn a városházán.) De jönnek még más idők! Ítélet után, nyugodalmasabb idők jöttén *ki nyomatom* a könyvemem, miben mindent megírok, minden terhelő adatot összehordok a város ellen s felnyitom a szemeket . . . Addig nem akarom, hogy azt mondják, hogy befolyásolni töreksem perem menetét, nem akarom, hogy az egyéni megbántottságot véljék beszélni belőlem. Addig hallgatok s figyelek tovább . . .

S már nyújtotta is kezét az érdekes apostolfeji öreg ur, a szemétkirály, kihallgatása véget ért.